

Harrie Weersink

Voor de particuliere boscigenaren is het van groot belang dat voor de basis-bospakketten de minimumoppervlakte is verlaagd. Tot vorig jaar was de minimumoppervlakte voor het aanvragen van een subsidie 5 hectare. Dat betekende dat beheerders met kleine snippers' geen vergoedingen konden krijgen. Nu is het minimum verlaagd naar een halve hectare. Zeker voor landgoederen is dat van belang omdat een landgoed vaak bestaat uit meerdere kleine bospercelen. Als die per stuk kleiner dan 5 hectare waren, kreeg de eigenaar geen beheersvergoeding maar maakte natuurlijk wel kosten voor dat beheer. Nu zijn volgens Weersink de kosten voor beheer en de subsidie dicht bij elkaar gebracht.

Het laten vervallen van de vergunningen-toets, vindt Weersink een zegen. Voorheen was het nodig om voorafgaand aan aanvraag van een inrichtingssubsidie alle vergunningen gere-

geld te hebben. Dat had het risico in zich dat de bestemming van een perceel gewijzigd kon zijn nog voordat er een beschikking was. Mocht die beschikking er uiteindelijk om een of andere reden niet komen, dan zou de eigenaar met de gebakken peren zitten: het landbouwperceel heeft de bestemming natuur gekregen maar er komt geen inrichtingssubsidie. En het terugdraaien van de bestemming van het perceel is schier onmogelijk.

De recente wijziging houdt in dat een beheerder voortaan eerst subsidie mag aanvragen en de beschikking kan afwachten voordat hij de vergunningen gaat aanvragen.

Voor boscigenaren misschien wel de wijziging met de belangrijkste positieve gevolgen is de vereenvoudiging van openstelling- en recreatieregels. "Die bepalingen waren verschrikkelijk ingewikkeld en heel moeilijk te controleren. Ik ben blij dat er nu een veel duidelijker systeem is. Als een gebied vrij toegankelijk is,

kan er beheersubsidie en recreatiesubsidie worden aangevraagd. En voor recreatie geldt dat het terrein toegankelijk moet zijn met voldoende wegen, vaarwegen en paden, die recreatief gebruik mogelijk maken en goed onderhouden zijn. Heel helder."

Maar ondanks deze wijzigingen, blijft het hele Programma Beheer volgens Weersink een ladekast. Allemaal verschillende pakketten voor verschillende soorten natuur maar zonder dat er oog is voor de vele overgangen en tussenvormen tussen natuurtypen. Dat blijft op deze manier gehandhaafd en wat dat betreft zou je volgens mij toe moeten naar een soort modulaire systeem met veel minder doelpakketten. Voor basiskwaliteit krijg je als beheerder dan betaald en voor een beperkt modules krijgt de beheerder dan een toeslag. Zo'n module kan bijvoorbeeld zijn een beheer dat is gericht op rode lijstsoorten of een beheer dat is gericht op extra beheersresultaten."♦

Zorg op een landgoed

—Bea Claessens

Landgoed Welna mag zich sinds 31 oktober het eerste zorglandgoed van Nederland noemen. Het landgoed biedt een dagprogramma voor 18 verstandelijk gehandicapten, heeft daarvoor een contract afgesloten met zorgorganisaties en ontvangt in ruil een passende vergoeding. Daarmee is 'zorg' voor Welna een nieuwe economische drager.

Het dagprogramma op Landgoed Welna bestaat onder andere uit eenvoudige onderhoudswerkzaamheden in het bos maar ook maken de deelnemers verkoopartikelen van materialen uit

de natuur zoals vogelhuisjes en bloemstukjes. Deelnemers moeten solliciteren en uitleggen waarom ze in het bos willen werken. Elke nieuwe deelnemer krijgt een proefperiode van twee maanden om uit te proberen hoe het werk bevalt, maar ook hoe de nieuwe deelnemer past binnen de groep. De achttien deelnemers hebben een grote houten werkschuur, die speciaal voor het project werd gebouwd. In de schuur is een winkeltje - de Veluwestore - waar zelfgemaakte producten worden verkocht. Op 31 oktober werd de schuur officieel geopend, en

daarmee ook het zorglandgoed.

In de praktijk loopt het project echter al wat langer. Ida Gorter, mede-eigenaar van het landgoed, startte in 1988 met opvang voor door burn-out gevelde mensen. Gorter: 'Na de Sociale Academie kwam ik uit Amsterdam weer terug naar Welna. Het Grote Huis op Welna maakte ik tot opvangplek voor mensen die even op adem moesten komen. Juist die kleinschalige opvang, waar voor mij ook natuurlijke voeding bij hoort, helpt deze mensen weer op te krabbelen. Daar staan werkzaamheden op het landgoed of een financiële vergoeding tegenover. De zorginstellingen 's Heeren Loo Midden-Nederland en de Passerel raakten geïnteresseerd in de toen nog beperkte zorgfunctie, en zo werd Welna langzaam aan omgevormd tot een echt zorglandgoed.

Maar Welna gaat niet alleen voor de zorg. Het landgoed heeft nog een pijl op de boog: de promotie van eigen hout. Rob Fernandes, in dienst bij het landgoed als bosbeheerder, zocht in het eigen bos naar de mooiste douglas en lariks. Die werd verzaagd en een paar weken in een droogkamer gedroogd. Fernandes bouwde vervolgens eigenhandig de schuur naar Fins model. Landgoed Welna wil haar hout in de toekomst voor meer van dit soort projecten gebruiken. Fernandes: 'Ik vind het zo jammer als ons goede hout alleen maar in de bulk terecht komt, terwijl het zich uitstekend leent voor dit soort hoogwaardige toepassingen'.♦